

W. 274, 20.

Z e
6185

CASTOR ET POLLUX,
Sidera Cœlo recepta, Exempla in Terram reducta.

Quod est,

THOMAS

STEGGERUS,

ET

UNIVERSITÄT
HALLE
(8A) LE
BIBLIOTHEK

SIMMON

LÖFFLERUS,

BIBLIOTHEC
PONICKAVI

A M B O

SS. Theolog. Licentiati dignissimi, & ad D.

Thomæ Archi-Diaconi Vigilantissimi,

Superiori Anno, Ille XVII. Martii, Hic XXIV. Sept.

Beatè Mortui, x 2124913

Et Hòc, XVII. Jul. in Academicà Panegyri,

Quâ sex Philosophiæ Baccalauri solenniter
creabantur,

Cupidæ divinarum atqve humanarum literarum
Juventuti ad imitandum propositi.

Dixit,

L. VALENT. ALBERTI, P.P.

L I P S I Æ,

Typis & Sumptibus CHRISTIANI MICHAELIS,
Anno M DC LXXV.

JACOBO THOMASIO, V.C.

Collegæ, Compatriac Amico Meo Conjunctissimo, plurimumqve
honorando S. P.

Nuper admodum unius anni effluxit spatium, ex quo Orationem Tuam, *Vir Amicissime*, quâ errorem de præexistentia animarum humanarum tam fortiter quàm disertè rejicis, meo nomini inscripsisti. Cave verò putes, me mentionem ejus facere, ut occasionem captem assentandi Tibi; nam hoc ipso deficerem à genio amicitiae nostræ, ex cujus præscripto hæc compellatio mea tantum debet abesse ab omni specie adulationis, quantum abest à necessitate. Nec opus est laudare scriptum illud Tuum, cui jam contigit Laudator Celeberrimus, *Balthasar Bebelius*, Amicus Meus Tui similis, quod est, candidus & à multis annis charissimus, in Libello *adversus præexistentiam animarum humanarum*, hoc anno in lucem publicam emisso, pag. 10. Studium autem placendi dum declino, in alterum extremum ravior & vindictæ studeo. Hæc enim factum illud, quò publicè orationem mihi Tuam obtulisti, dignissimum esse censeo; sed non aliâ, quàm quæ amicitiam nostrâ videri possit digna. Affectum itaque ante omnia pro affectu, & deinde chartam pro chartis reddo; sperans fore, ut hanc ultionis speciem, tanquam specimen amoris, mitius interpreteris; præsertim cum Tu, sicut in dedicando, ita in evulgando hanc orationem, seduxeris me primus. Audet enim illa, ut verum fatear, in lucem prodire, Te monitore; non minùs ac me, Tibi Tuam edituro calcar addidisse, in dedicatione scribis. Nosti locum, Conventibus Ordinis Nostri à Majoribus destinatum, in quo pagellas has, postquam eas recitaveram modò, ferventes adhuc à calamo oreq; meo ut typis committerem, Autor mihi, nihil tale meditati, sponte tuâ fuisti. Parui itaque, sed, tuum exemplum secutus, eum, qui duxit me aut seduxit, honore inscriptionis in ipso limine onerare volui; certâ spe fretus, fore, ut Amplissimæ illæ hujus Urbis Familiæ, quibus Par Beatissimum, à me jam celebratum, vel natalibus vel conjugii infertum fuit, in primis Amantissimus utriusq; Nostrum, *Adrianus Stegerus*, Ædilis Urbis meritissimus, hoc officium meum, quod, viventibus insciis, præstiti beatè mortuis, minùs ægrè ferant, si meò consiliò id quidem susceptum ac persolutum, sed Tuo, *Thomasi*, calculò post approbatum & jam consummatum viderint. Idem à reliquis omnibus, qui *Stegerum* & *Löfflerum*, etiam post facta, amant & æstimant, promitto mihi commodum; alterum autem, quod accessurum spero, Tibi mihiq; commune erit, nimirum ut intelligat Benevolus Lector, in præfatione non minùs ac in Oratione Duos jungi Amicissimos, in quorum vitam, non in fidem, jus habebunt fata. B. V. è Mus. Cal. Aug. 1675.

Tuus

ALBERTI.

C. B. D.

Cogitanti Mihi, de quo argu-
mento hodiè verba facerem ad Vos,
Auditores, & quò modò in eo versa-
rer, incidit illud verissimum pariter ac
tritissimum, quò *exempla*, dùm videntur monere
tantùm, *movere* dicimus. Memor enim officii
mei, quod beneficio sortis nunc gero, electus ad
creandos bonarum artium & Philosophiæ Bacca-
laureos, putavi me rectiùs eo defungi non posse,
quàm si dicerem de re, quæ Studiosam Juventutem
ad amorem virtutis & doctrinæ inflammare possit;
nec esse quidquam, quod fortiùs exemplis id præ-
stare queat. De Julio Cæsare notum est, quàm ve-
hementer exemplo Alexandri M. ad egregia non
minùs facinora edenda, quàm ad lacrymas funden-
das aut gemitus ducendos exstimulatus fuerit: Et
in Scholis, Plato, Aristoteles, omniumque Secta-
rum Coryphæi, magneticâ hâc virtute pertraxe-
runt tot ad se vel æmulos vel sectatores. Tantam
verò efficaciam cum exempla in seipsis habeant,
quæ inuti tantùm aut etiam mortui Oratores vi-
dentur

dentur esse: quid sperandum ac expectandum erit, ubi viva vox dicentis accedit, eisq̄ve pondus adjicit non planè nullum? Inquirenti autem mihi in hujusmodi exemplum, quod ad rem præsentem faceret, duo protinùs succurrerunt spontè, eaq̄ve tam exquisita atq̄ve apta, ut examussim huc quadrare videantur; tantum abest, ut lucerna Diogenis ad quærendum unum opus habuerim. STEGERUS nimirum ac LÖFLERUS, Viri & eruditione vitæq̄ve probitate conspicui, & meritis tam in Rempubli- cam literariam, quam in Ecclesiam graves, oculis obversati sunt meis, mortui quidem superiori anno, sed qui vivunt, viventq̄ve semper, atq̄ve etiam latius in memoria hominum & sermone versantur, postquam ab oculis recesserunt. Non diffiteor, *Auditores*, me tacitè gratulatum fuisse mihi de tam eximia meoq̄ve voto ac tempori consentanea materia, haud aliter, ac si thesaurum magni pretii invenissem. Quod si enim, juxta monitū Philosophi (a), exempla debem⁹ afferre, qualia Homerus olim, non qualia Chœrilus, adhibuit, apta omninò, aperta atque perspicua: Me in clarissima longeq̄ve convenientissima incidisse, certissimè deprehendi. Illi enim, quos viventes tanquam exemplar virtutis & exqui-

(a) *Aristotel. L. VIII. Topic. c. 1. in fine: Παραδείγματα δὲ οἰκεία, καὶ ἐξ ὧν ἴσμεν, ὅια Ὅμηρος, μὴ ὅια Χοιρίλλος.*

exquisite eruditionis venerati sumus; quos mortuos, hoc nomine desideravimus ac deploravimus; non possunt non, si suis coloribus depingantur, usum speculi præstare Juventuti, quæ ad exemplum eorum formari debet & informari. Præterea illi foris ac domi tam boni fuere nominis, ut Virtus eorum ac fama nostrum de se silentium nimis astrictum liberiori alterius lingua vindicare possit. De Rhodigio, nobili Venetæ ditionis civitate, referunt, (b) quod exuvias Civis sui Clarissimi, Ludovici Cœlii, terræ mandatas sine publico affectu & honoris testimonio despectas reliquerit. Hoc sepulchri dedecus cum Germanus quidam inter peregrinandum contemplatus esset, veluti indignabundus & civibus ignominiam exprobraturus, extracto pugio, strato lateritio inscripsit:

Hic jacet tantus Vir!

Idem ut nobis Academicis, hætenus tacitis STEGERI & LÖFLERI Admiratoribus, objici ne posset, volui ego vacuum occupare provinciam, de qua publico simul, simul de Amicis meis, etiam post fata charissimis, non malè mereri. Fateor quidem, utrumque dignissimum esse, cui seorsim, & in so-

A 3

len-

(b) Jacob. Philipp. Tomafinus in *Illustr. Viror. vitis* pag. 69. Addit ibid. hujus rei famam, tanquam ingenuo pudore excitatum Jo. Bonifacium Jct. & Historic, Clariss. statuam ei cum inscriptione erexisse.

lenniori quidem Panegyri, quæ majori ceremonia-
rum apparatu resplendeat, inprimis autem ab O-
ratore magis disertio, hic honor exhibeatur. Non
enim Suffenus sum mihi, *Auditores*, ut putem, me,
præ aliis, de tantis Viris digna eloqui posse: nec ne-
scius sum, suis hunc actum limitibus circumscri-
ptum esse, qui tam amplo argumento vix capiendo
essent, etiamsi eloquentissimus in eo occuparetur.
Sed plus ponderis, *Auditores*, patiemini inesse a-
mori meo, quò commodum publicum & Manes
Amicissimorum meorum prosequor. Mihi itaque,
sive excedam, sive deficiam, id omne spero benignè
condonabitis, & de duobus, quos Patria, Studio-
rum & officiorum similitudo, affinitas & fata deni-
que ipsa, quàm proximè conjunxerunt, unâ oratio-
ne dicturo benivolas aures præbebitis. Vos autem,
Studiosi Juvenes, ne attendite tantum, sed & in mo-
rem Nostrorum honestè ac amicè contendite, eaquæ
quæ ad imitationem à me proponuntur, in com-
modum vestrum promptissimè suo loco atque
tempore exequimini.

Ego verò dum ad ortum siderum nostrorum
respicio, quid videre mihi videor, *Auditores*? quis
splendor totam hanc urbem derepentè collustrat,
Viri Lipsienses? Lumen, idque non unum sed ge-
minum,

minum, conspicio, paris fulgoris summæque in
has oras, quibus imminet, benignitatis. Quod si fa-
bulis apud nos Christianos aliquis esset locus, Ca-
storem ac Pollucem oriri crederem; tam auspica-
tum ac unitum est jubar duorum, qui ad nos illud
conjunctim mittunt. Sed agnosco amabiles vul-
tus lætissimasque facies Meorum, STEGERI &
LÖFLERI, qui Castore magis ac Polluce fulgent
quasi splendor firmamenti, & quasi stellæ in perpe-
tuas æternitates. Ab ovo verò dum rem incipio,
eodem quidem ovo, quem in modum superstitio
gentilium Geminos suos somniavit editos fuisse,
Par Nostrum progenitum, aut, Christiano magis
stilo, iisdem Parentibus natum esse, dicere non pos-
sum; cum vel sola nomina, quæ jam aliquoties ex
me audita sunt, diversam utriusque gentem non
minus distinguant ac venerabilem apud omnes
clarissimamque præsent. Eadem tamen Patriam
gaudent, quæ, teste Eloquentiæ Parente Cicerone,
antiquissima & sanctissima parens est. Hic verò si
in laudes ejus excurrere animus esset, quàm amplius
mihi campus aperiretur, *Auditores?* Lipsia enim,
cui tam felici esse licuit, ut hos Geminos pareret,
tantæ celebritatis est jure suo omniumque consen-
su, ut à Principe Geographorum (c) inter tres Ger-
maniae

(c) Cluver. *Introd. in Geograph.* L. 3. c. 13. n. 4. *Tres pulcherrime Germa-
niae urbes Monacum, Uratislavia, Lipsia.*

maniae Charites numeretur, Monachioque ac Ura-
tislaviae prae tot innumeris aliis sola adjungatur.
Memini verò ejus, quod Joachimus Camerarius
(*d*),cujus effigiem hoc Auditorium,merita verò to-
ta Academia, & doctrinam universus orbis erudi-
tus suspicit ac admiratur, ad Baumgartnerum, Se-
natorem Norimbergensem, superiori seculo per-
scribebat: *Civitatis, inqviens, splendor eximius
est, sed nihil ad nos.* Nolim autem inficias ire, aut
coram Vobis, *Auditores*, dissimulare, hæc à tam
verecundi oris viro dicta fuisse non sine stomacho
& solitudine,quâ fortuna illum,urbi magis quàm
Academiae Lipsiensi tum favens, permoverat. Ve-
nerat nimirum Vir Summus Lipsiam, eâ opinione
(*e*) de Academia, ac si optimè jam esset constituta.
Sed incidebat in periculosas ac difficiles delibera-
tiones, quæ in reformanda, à morte Ducis Georgii,
Academia, instituendæ, & non paucis post annis
continuandæ erant. Putabat, pacem Lipsiæ pro-
priam perpetuamque esse, ut litterularum suarum,
ceu loquitur ipse (*f*),culturam in ocio exercere
posset. Sed præter illam Academiae motionem ac
muta-

(*d*) *Epistol. famil. L. 3. pag. 210.* Scripsit autem hanc Epistolam Anno
1542. 14. Cal. April.

(*e*) *Epist. famil. L. I. pag. 40. ad Carolovicium: Omnino in Academiam
benè constitutam me venturum esse putabam.*

(*f*) *Ibid.*

mutationem, metus belli mox turbabat omnia. Hinc querelæ ejus (g) de ejectione ex ædibus Academicis, quas inhabitabat, cum in eam oppidi partem & præsidia de improviseo introductum & impetum hostilem incitatum iri appareret. In tam turbulento rerum Academicarum statu ædificia urbis facta tecta quæve permanebant, & splendorem suum, quo jam tum haud vulgariter enitebant, tuebantur. Inde vox Oraculi Nostri: *Civitatis splendor eximius est, sed nihil ad nos.* Etsi verò Academia, cur sic conqveratur, causas omninò easdem hodiè, DE I gratiâ, non habet; ego tamen splendorem illum omnem nihil ad nos esse, rectissimè dicam, firmissimè quæve asseverabo. Nitor enim ædificiorum, ac totius urbis elegantia, quid faciat ad ingenia nascendorum, quæ à natura, non ab arte, dependent? Romæ erat natus Tarquinius Sextus, Patriæ dissimilis, Patris simillimum monstrum. Mores nimirum civium, è quibus Parentes suos accipiunt liberi, prout illi boni vel mali fuerint, non rarò cum sanguine propagantur aut transferuntur cum hæreditate. Hic verò Nostra, si quæ Germaniæ, civitas habet, in quo gloriatur, & de quo nos ei gratulemur. Cives enim iis moribus instructos ac virtuti-

(g) *Epist. famil. L. 2. pag. 163, ad Amicum quendam Virum precipui nominis.*

tutibus præditos alit, quibus DEO bonisq̄ve omni-
bus non possunt non placere, liberosq̄ve suos ad i-
mitationem non minus ac alios ad invidiam excita-
re. Si de amore in literas ac literatos, qui præ aliis
ad argumentum nostrum pertinet, Nostrumq̄ve
Beatissimum Par arctissimè complexus fuit, proli-
xius agere mihi liceret, quantum ad dicendum co-
piam hæc una mihi virtus suggereret, *Auditores? In
honore nos esse & diligere à primoribus Scholæ & civi-
tatis, animadvertere nobis videmur.* Sic Camera-
rius iterum (h), qui civitatis splendorem nihil ad
nos esse, modò querebatur, imò antequam hoc fa-
ceret, apertè ad Baumgartnerum suum. DEO verò
sint gratiæ, quod eandem vocem hodiè non pauci
ex nostro ordine suam facere possunt! Atque inter
hujusmodi cives & ex talibus nati sunt Nostri, ut,
quod amorem literatis exhibuerint, ipsiq̄ve literati
experti sint à tota civitate, minimè opus sit admira-
ri. Menestheus olim, filius ille Iphicratis, Impera-
toris Atheniensis, & Tarsæ, Coti Thracum Regis fi-
liæ, cùm interrogatus esset, utrum Parentem majo-
ris faceret, matrem respondit; ac, cæteris admiran-
tibus, rationem hanc dedit: quod Pater, ducendo
Threissam, quantum in se fuit, Thracem genuisset:
Mater, nubendo Atheniensi, Atheniensem. Nostri
verò

(h) *Epistol. famil. L. 3. p. 209. A. 1541. 3. Cal. Decembr.*

verò in quo alterutrum Parentem præferant, in Patria non inveniunt, quæ & Patrem & Matrem, & non paucos ex Majoribus utriusque liberalissimè dedit. Quis enim, *Auditores*, ignorat STEGERUM ex Adriano, Senatore Lipsiensi primi ordinis, natum esse? quis ignorat, qui Filium ejus natu majorem eadem subsellia ac prætereà officium & dignitatem Ædilis summa cum laude omnibus numeris hodiè implere novit? Quis gentem Ryffeliorum, è qua Susanna Mater oriunda, inter traduces ex Belgio nobilissimum, hinc altas radices jamdudum egisse nescit? Quis auditis his Parentum nominibus, longissimam Majorum seriem, clarissimaque ipsorum merita, me silente, in animum non revocabit sibi taciteque venerabitur? Lipsia verò cum in Misnia nostra sit loco Athenarum, ubi veluti disciplinæ templum, præter literas & facundiam, Justino teste, civilis etiam ordo habebat, in quo non postremo loco ponuntur Mercatores: His editum esse, in honorem cedit LÖFLERO Nostro, cujus Pater Zacharias, Materque Elisabetha Scherlia, nec non pauci Majorum ex hac civium classe erant, virtutes non minus ac mercaturam exercere edocti, adeò ut Avus ac Proavus Matris ex officinis suis in Curiam accersi & inter Patres Patriæ numerari meruerint. Ad hanc Patriæ Parentumque felicitatem accedebat

auspiciū temporis fortunatissimū, quō eos hōc
seculo nasci contigit; LÖFLERUM quidem anno post
vigesimalū septimo, STEGERUM octavo, quando Her-
mannus Rathmann⁹, Ecclesiæ Dantiscanæ Minister,
de verbo DEI ejusq; efficacia minū rectè sentiens, à
Theologis Saxonis, autoritate publicâ, refutat⁹ fu-
it; haud sinistro omine, fore, ut Theologi, quorum
nativitas incideret in tempus triumphati erroris, e-
gregii divinæ veritatis assertores evaderent ac defen-
sores. Prætereà, pax illo tempore has regiones, ad
quas è vicina Bohemia ac magna Germaniæ parte
quasi exul videbatur confugisse, adhuc recreabat.
Etiam si verò hæc halcyonia non multò post in gra-
vissimam tempestatem degenerarent; artes tamen
pacis, ipso belli tempore, Nostri felicissimè tractare
potuerunt: tanta felicitas est Lipsiæ Nostræ, ut cum
plurimæ urbes ne in pace quidem satis instructæ
sint ad excolendas bonas literas; hæc inter arma eas
docere addiscereque valeat. Numerus enim docto-
rum Virorum haud exiguus non potest non florere
hōc locō semper, quō Academia viret, & prætereà
Amplissimus urbis Senatus duo seminaria in grati-
am Scholasticæ Juventutis jamdudum plantavit, nec
unquam cessat irrigare. Inter Informatores autem
Vestros, *Duum - Viri Beatissimi*, quorum plures,
singulari DEI gratiâ, habuistis fidelissimos, nomi-
nandi

nandi inprimis sunt illi duo, quos diversos simul, simul eosdem experti esse videmini. Sed quid dico? Idem qui fuerunt, quomodo diversi esse potuerunt? aut diversi qui extiterunt, quomodo iidem dici à me possunt? At verò, quos nomen reliquaquæ, quæ singulis hominibus sunt propria, à se invicem distinguebant, eos & eruditio excellens & dexteritas summa & perspecta in erudiendo fides, par in utroque, quod est, incomparabilis, sic exæquabat, ut unus propè esse viderentur. RAPPOLTUS & FRANCKENSTEINIUS hi fuere; quorum ille STEGERUM domi, hic LÖFLERUM in Schola Nicolaitana tam fideliter feliciterque in omni humanioris literaturæ genere informavit, ut nec tantorum Præceptorum discipulos, nec talium discipulorum Præceptores, unquam poenitere potuerit. Nec in his Cæsellium tantum aut Verrium, celeberrimos Grammaticos, intra Scholam admirati sunt; sed & Platones ac Aristoteles suos sequi potuerunt, postquam in hac ipsa Patria sua, quæ propria Lipsiæ felicitas est, ab inferioribus subselliis ad Cathedram sublimiorem Academicam, pedem utiliter proferre valuerunt. Sed hinc nullus ab iis saltus imprudenter commissus, nullum præcipitium temerariè confensum fuit. Magna hæc est temporum Nostrorum labe, quòd non pauci ex Scholis veniunt ad nos, qui vel nulla humaniorum literarum notitia

imbuti sunt, vel, si quam habent, sub primum in
Academiam ingressum, inter reliquias pulveris
Scholastici abjiciunt, suoque, in quod Icaro cona-
tu, utinam non eventu, evolârunt, fastigio longè in-
feriorem esse putant. Postquam autem hoc onere,
Ætnâ scilicet graviori, facile se liberarunt, summâ,
quâ fruuntur contra DEI ac Magistratus volunta-
tem, licentiâ vel solis vitiis dediti sunt, vel studium
suum perversè collocant, properantes nimis ad edi-
tiora Musarum templa, in quibus altiores doctrinæ
instillantur; & negligentes fundamentum, sine quo
nemo tollitur in altum, nisi ut lapsu graviore ruat.
Longè aliter Duum-Viri Nostri, qui nec per negli-
gentiam aliâque vitia turpiter, nec per industriam
præposterè peccantes, omnia suo ordine decenter
atque diligenter peregerunt. Publica verò doctri-
na, quæ sapientiæ ac humanitatis præcepta tradit,
& vulgò Philosophiæ esse dicitur, à Majoribus No-
stris, Viris Prudentissimis, in duo genera perquam
commodè distributa est, quorum alterum in lin-
guis & artibus, alterum in scientiis & præceptis de
beatâ ac civili vita addiscendis occupatur. His limi-
tibus fas est distingvi officia docentium, ut unus-
quisque Spartam, quam nactus est, majori studio
exornare possit; non autem Studia discendum, quæ
ab utrisque simul dirigi convenit. Unum enim hic,
si

si ullibi, faciendum, & alterum non omittendum est. Hinc vidissetis, *Auditores*, Duum-Viros Nostros jam ex Rivino Poëtica & ex Kromayero Historica; ex Preibisio Physica, ex Slutero Logica, ex Müllero Mathematica avidè utiliterqve percipere. Hinc audiissetis utrumque, jam svaviter & eruditè perorantem, jam STEGERUM sub Rappolto suo de lætitia primùm, post de tristitia; LÖFLERUM sub Mauckisio, Moderatore studiorum Academicorum fidelissimo, de Accretione, sub Hübnero de cognitione DEI naturali, fortiter & exquisitè disputantes. Enim verò sic comparatum est cum arboribus, ut postquam succum cupidè imbiberunt, Natura foliis eas floribusqve properet exornare, etiam si fructus nondum ferre valeant: Idem in bello prudentes observant Duces, ut post mediocres etiam velitationes inter strenuos milites aliqua distribuant præmia: Nec aliter se gerere solet Ordo Philosophorum in hac Academia, qui Alumnos suos, confectis aliquibus in cursu studiorum spatiis, honore, quem Baccalaureatum vocant, non minùs benignè excipit atque recreat, quàm ad majores progressionès prudenter instigat. Ex hac causa atque in hunc finem Par Nostrum Beatissimum baccalaureas & voluit & potuit in fronte gerere, cum nec indignum iis à Præceptoribus judicaretur, nec illas
suis

suis personis, more nasutulorum, indecoras fore putaret. Inter flores autem atq; fructus à Natura spatium temporis interpositum est; nec licet in militia prudenter administrata ab inferioribus officiis ad superiora grassari: Similis mora, sed absque remora, in hac Universitate mandatur illis, qui primitiis honorum Philosophicorum decerptis & ipsas aliquando decimas consequi cupiunt. Tempus enim, quod ad maturitatem Studiorum sufficere possit, ex utilitate ambientium & rigore legis publicæ oportet intercedere; quod translatis in alias Academias Musis suis, protrahere Nostri quàm abrumpere maluerunt; tantum abest, ut omnia protinus alba esse putaverint, aut majoribus etiam titulis digni à recepta consuetudine in omnia alia abire voluerint. Campum autem quò patientiorem apud externos erant inventuri, eò magis necessarium erat, ut certum studiis suis scopum præfigerent, quem utroque oculo semper contuerentur, ut in eos illud Satyrici ne quadraret:

*Est aliquid, quo tendis, & in quod dirigis
arcum?*

*An passim sequeris corvos testâq; lutòq;
Securus quòpes ferat, atq; ex tempore vivis?*

Mirum autem est, quàm in hoc convenerint Nostri
stri

stri examussum; quam ad finem Studiorum ipsius-
que vitæ in eo constantissimè perseverârint! De
Castore aliàs atque Polluce narrant Poëtæ, quod
cum idem vitæ auspiciam habuerint, diversa ejus
genera secuti sint.

*Castor gaudet equis; ovò prognatus eòdem,
Pugnis. Quot capitum vivunt, totidem stu-
diorum,*

Millia;

Autore Venusino. Sed Nostri Gemini ad unam stu-
diorum metam omnia consilia omnesque actiones
dirigebant. Illa verò, quò propius ad DEUM &
res divinas accedebat; nam erat, prout usus nos di-
gnè loqui docet, Sacrosancta Theologia; eò subli-
mior ac difficilior aditu, sed & utilior videbatur ef-
se. Inter alia argumenta, quibus Hyperius, (i)
Calvinianæ factionis Theologus, eos, qui ad na-
vim Ecclesiæ aliquando dirigendam aut provehen-
dam, semel animum applicuerunt, ab obliquandis
aut retrorsum dandis velis, deterrere instituit, est pe-
riculum de numero non suffecturo ad munia, quæ
C ad

(i) Andr. Hyperius, de ratione Studii Theologici L. 4. c. 10. pag. 752. Quid
verò, si tuo exemplo detrectent etiam reliqui eruditi? quanam tum
erit rerum facies? Quomodo namq; in hominum societate religio con-
servabitur aut dilatabitur, si nulli ad docendum sacras literas in Scho-
lis & Ecclesiis sese apparant?

ad proram & puppim hîc, agmine factò, varios ob-
ire oportet variè. Nescio verò, paucitate an mul-
titudine eorum, qui sacris literis nomen dederunt,
hodiè laboret Ecclesia: sic tamen omninò sentio,
nihil hîc absqve gravissimis rationibus immutan-
dum, nihil intermittendum esse. Facile esset, id
multis argumentorum ponderibus suffulcire, nisi
Vobis, quorum res agitur, *Studiosi Juvenes*, exem-
plum Paris Nostri, tanquam exemplar exquisitissi-
mum, sufficere posset. Nihil enim STEGERUS
Argentinae, nihil LÖFLERUS Jenæ, postquam ani-
mum sacrarum literarum cupidum semel attule-
rant, omiserunt eorum, quæ ad illas addiscendas fa-
ciunt; tantum abest, ut aliam studiorum rationem
inire aut seqvi voluerint. Hinc ille Schmidium,
Dorscheum & Dannhauerum: hic Majorem,
Cundisium & Musæum; Trinum uterqve perfe-
ctum; rectà præeuntes, absqve intermissione stre-
nuè infecutus est. Tres aliàs undarum cumuli in
unum coeuntes, tempestatem gravem tam certò
creduntur indicare, ut de periculo magno & ma-
gis magisque crescente, trito in sermone proverbio
locum atqve fidem fecerint. Sed hîc, confluentibus
tribus utrobiquè; è Sione fluminibus, tempestat nulla,
sed summa serenitas, sed maxima tranquillitas præ-
dicebatur. Nec tanta erat illorum exundatio, ut
rivu-

rivulos aliorum, quibus Nostri in studio huma-
norum literarum & Philosophiæ adhuc erant irri-
gandi, obrueret aut reprimeret. Notus fuit Ca-
merario Nostro (k) aliquis, qui datâ operâ malè lo-
quebatur latinè (cùm meliùs ipsum, si vellet, scire
constaret,) ideò, ut præclarior de ipso opinio esset
inter alios, in quorum scilicet libris sic jam versare-
tur, ut prioris sermonis elegantiam deteri appare-
ret. O deplorandam barbariem! O deridendum
ejus studium! Nostri verò sic vacabant Theolo-
giæ, ut lingvarum atque artium, quas addidicerant
jam, atque indies magis magisque excolebant, non
superficiariè rationem haberent. Admirabatur Ar-
gentorati Bœclerum, grande illud seculi ornamen-
tum, STEGERUS: Jenæ Sagittarium, insigne tum
Academiæ, jam Ecclesiæ Decus, LÖFLERUS. Ab
utroque ingens accessio in studio bonarum litera-
rum expeti non magis quàm expectari poterat,
præsertim cùm apud Bœclerum tam facilis esset
admissionis STEGERUS, ut & moderatorem eum
in disputatione de passagiis habuerit; & LÖFLERUS,
præter Sagittarium, etiam Stahlum, Slevogtum
& Zeifoldum, Philosophos in Peripato Summos,
frequenter audiret. Hactenus autem Biga No-
stra velitationibus Scholasticis non minùs ac
C 2 bello

(k) *Epist. famil. L. V. pag. 412. ad Amicum quendam.*

bello tota Germania, implicita fuerat: sed tempus
requirebat, ut utraque tandem quietem perciperet.
Sic Patriæ pax restituta: Sic Nostri Patriæ redditi,
inque ea Anno natali pacis, octavo & quadragesi-
mo, ad exambiendum supremum in Philosophia
honorem admissi fuerunt. Parva mora: quæ uti-
lissimo instituto apud nos variis Candidatorum ex-
ercitiis consumitur: mox anno sequente cum ap-
plausu bonorum omnium titulum & jura Magi-
sterii Lipsiensis, uno actu ambo consecuti sunt; eò
digniores hòc fastigiò, quò major indè utilitas sta-
tim in alios redundavit. Mos est in hac Acade-
mia receptus & sanctione legis communitus, ut
Magister, qui juribus frui cupit suis, officium Mo-
deratoris in disputatione publica in se recipiat, eo-
que cum laude defungatur. Hoc, cum onus ali-
qui interpretentur fortè ac deprecentur, Duum-Vi-
ri Nostri loco beneficii habebant, promptique non
minùs ac instructi Cathedram superiorem con-
scendebant, victoriam de strenuis, etsi amicissimis,
adversariis gloriosè reportantes. Publicè dum ta-
les se præstarent, domi Scholas aperiebant, inque iis
desiderio Studiosæ Juventutis suoque officio abun-
danter fatis faciebant. Hoc autem cum & partem
temporis ac curarum, eamque præcipuam, studio
sacrarum literarum exposceret, Nostri gratulaban-
tur

tur sibi de fidelissimis Ducibus, quos in sinu Patriæ non exiguo numero inveniebant. In hac enim fidelem Heinrici manuductionem, eloquium ac pondus Carpzovii stupendum, facundam Kromayeri perspicuitatem, solidam Geieri profunditatem, sublime Sluteri acumen, & ante omnia altissimam Hülsemanni eruditionem tam audiendo quam disputando in usum suum convertere potuerunt. Tot tantisque Doctõribus cum attulerint Nostri par ingenium debitamque industriam, non potuit non nasci eruditio summa; haud aliter ac in solo foecundo fruges à radiis Solis facilius & felicius ad maturitatem perducuntur. Juvat tamen & hostes Ecclesiæ coram intueri, videreque, quibus Ducibus castra ipsorum dirigantur. Tam laudabili proposito anno quinto & quinquagesimo LÖFLERUS præcipuas Imperii ac Helvetiæ urbes perlustravit, quod jam ante STEGERUS, cum Argentorato abiret, laudandam ac imitandam curiositate fecerat, qui & penetraverat in Galliam & peragraverat Belgium, ut honestæ huic cupiditati eò plenius fieret satis. Quò propius autem uterque Autores aut Fautores errorum conspexerat, eò majus in hos odium, contra morem plerorumque peregrinantium, domum secum afferebant. Hinc in Collegiis, quæ in commodum Studiosæ Juventutis non

pauca, nec inutilia instituerunt; in sermonibus, quos ad populum frequentissime habuerunt, tam ardente zelo Auditores à vitiis fidei non minus quam vitæ avocare; STEGERUS etiam absurdas Pontificiorum opiniones, de Papæ infallibilitate ac autoritate, de probabilitate, familiaque sententiarum monstra, scriptis à se partim compositis, partim in linguam latinam è Gallica translatis, oppugnare ac triumphare. Veruntamen cum in hostibus etiam virtus laudanda sit, ii que, qui à veritate divina aberrant, in humanis possint admirationi ac incitamento esse, utile est ac innoxium Theologo, hos compellere, eorumque doctrinam, in quantum sine veneno est, in succum atque sanguinem convertere. In hunc modum uterque Nostrorum magnum Literatorem inter Hebræos Christianos, Buxtorffium, STEGERUS etiam Salmasium, Heinsium, Vossium ac Boxhornium adiit; quid adiit? audivit & tanquam oracula eruditi orbis consuluit. Solet tantorum virorum alloquium animos nostros, non aliter ac in æstate Sol meridianus corpora, quasi inflammare, earumque doctrinarum studium, quibus aliàs oblectamur, vehementius accendere; unde factum crediderim, quod STEGERUS amorem humaniorum literarum nunquam exuere, potius eum in Collegio Gelliano, societate illa laudatissima, ad-

auge-

augere ac fovere, orationibus etiam Panegyricis in honorem Serenissimi Nostri, Dorschei ac Reinhardi dictis, inque lucem publicam emissis, coram Lipsia sua ac orbe erudito exerere visus fuerit. Ut nihil dicam, quòd utrumque Buxtorffii ejusque similibus scripta, non minori aviditate quam intelligendi vi, quàm pollebant, perlegisse sciam. Sed quid ulterius Duum- Viros Nostros tanquam umbras Exterorum, quorum lumen sequebantur, quasi foris confectamur, cum in splendidissima luce jam eos domi conspiciere possimus? Vidimus enim hactenus eos, quàm laboraverint; cur præmia eorum negligeremus? His fanè Studiosi Juvenes, in quorum gratiam nos de Tantis Viris dicturos esse, promissimus, non minùs invitandi ac monitis & præceptis impellendi sunt. Me verò ad functiones Ecclesiasticas, quibus uterque hoc loco summa cum laude præfuit, respicere, quis Vestrum, *Auditores*, ignorat aut ambigit? Officium autè hoc, quòd proprius salutem nostram concernit, in quibus ea promovenda vicem ipsius DEI in his terris gerit, eò divinius & à nobis omnibus pro Sacrosancto habendum summeque venerandum esse, haud difficulter intelligimus. Nec fero Ego eorum subtilitatem dicam an futilitatem, quàm inter officium & Personas, quæ

illi

illi præfunt, eum in finem distingvunt, ut convitia,
quæ calamo, aut ore evomunt, pingere, eaque in
homines, qui labi ac culpari possint, non in Vicaria-
tum D E I directa esse, fingere possint. DEUS Te
increpet, Satana. Sanè, qui Ministros in functio-
nibus sacris occupatos, sine læsione Ministerii, vio-
lare se posse putat, is Regi etiam, salvâ ejus Majesta-
te, maledicere poterit; quod ipsi Spiritus S. effato
repugnare novimus. Has autem D E I vices rece-
pit in se STEGERUS primùm, cùm Anno septimo
& quinquagesimo Diaconus ad D. Thomæ crea-
retur. Moram interim ut LÖFLERO compensa-
ret D E U S, & concionibus Sabbathicis in eodem
templo habendis præfectus, & innumeris benefici-
is ab Amplissimo urbis Ædili, Georgio Ulrico Wel-
schio, & Mercatore optimæ, seu Cœlum seu ter-
ram spectes, fidei Andrea Egero, per plures annos
affectus fuit, donec & ipse anno primo & sexagesi-
mo ad Diaconatum templi Thomani eveheretur.
Quid hîc, *Beatissimi Viri*, prius laudem in Vobis,
quid posterius? In quo incipiam aut desinam? Ful-
men illud lingvæ Tuæ, Disertissime STEGERE, ac
mel oris Tui, Eloquentissime LÖFLERE, si apud
animum meum reputo & exprimere annitor, ipse
propè obmutesco. Zelum vestrum pro domo
Domini, vitam inculpatam, præclaram eruditio-
nem

nem, doctrinam salutarem & exquisitam cum pondere, protinus supprimor, ut oneri ferendo me imparem esse sentiam. Melanthius olim Athenis dixisse fertur, stare & conservari Remp. Atheniensem dissensione Oratorum, quod adversationes illorum inter se tanquam pondera in trutinis opposita non paterentur alteram veluti lancem civitatis deprimi. Absit, ut de Ecclesia Nostra simile quid nobis imaginemur. Perstitit hæc vestra, *Par Coniunctissimum*, perstabit & Collegarum & Successorum Vestrorum concordiam perpetuam, nosque omnes, cuiuscunque conditionis simus, ad ejusdem virtutis, quam res parvas crescere oportet, studium excitabit. Inter tantarum Virtutum præmia, etsi longè majora in cælo ipsis collata sint, si honorem Archidiaconatus & Licentiaturæ, ad quem uterque per gradus legitime ascendit: si felicitatem matrimonii, quam STEGERUS bis, LÖFLERUS ter expertus est, numeraverimus, haud à linea veritatis nos aberrare putabimus. Audio quidem Gretserum Jesuitam adhuc clamantem (1): Monstruosam esse hanc benedictionem Cleri Lutherani, quam è Coniugio expectet: Communem eam esse ei cum hominibus vilissimis. Sed res salva est, postquam id, quod in

D

ter

(1) In præfat. Libb. de benedictionibus. Item in Libris de funere Christiano & in Gratiis Cramerianis.

ter benedictiones numerat DEUS ipse, à Monacho
in maledictionem verti non posse, certò scimus. U-
tinam autem ex KOCHIIS suis, quam amabilissi-
mam Sororum bigam postremùm Nostri auspica-
tò duxerant, hoc divinæ benedictionis specimen,
sicut pridem STEGERUS cum WELSCHIA sua sexi-
es, LÖFLERUS cum BERBIGIA semel, cum LEUB-
NÜZIA quater, vivi videntesqve ulnis complecti po-
tuissent, quod castissimis uteris inclusum illæ tene-
bant, viduæqve simul, simul matres, illætabili titu-
lorum conjunctione, ac risu nescio an lacrymis ex-
cipiebant. Sed placuit DEO, Duum- Viros No-
stros, uti per omnem vitam studiis, functionibus &
actionibus, ita & fati exæquare, imò, qui tam con-
juncti vixissent semper, ne morte quidem diutius
disjunctos ferre. Mortui igitur estis, *Beatissimi Vi-*
ri, sed ut perpetuò viveretis. Utrique Annus superi-
or finem ætatis eheu! nimis brevis attulit, sed qui i-
nitium æternitatis utriqve fuit. Calor, qui corpora
vestra debilitavit, & ad mortem, succumbentibus
Naturæ ac Medicæ artis viribus, disposuit, animas
vestras è terra, ubi hodiè charitas refrixit, ad chari-
tatem ipsam, quæ est DEUS, transtulit. Sed quid
nobis, *Auditores*, relictum est præter triste deside-
rium, planctum &, quod optimum est, exemplar
absolutissimum? in quod Vos, *Studiosi Juvenes*,
inpri-

inprimis qui Philosophiam cum Theologia felici
matrimonio jungere cupitis, utrumque oculum
dirigere tam potestis quam debetis. Virtutes singu-
las, quæ à Vobis in oculis gerendæ sint, denuò re-
censere, opus non est. STEGERUM & LÖFLERUM
imitamini; hoc satis est; sic omnes numeros Viri
docti, pii Theologi, boni Christiani implebitis. Re-
cordor, inquit alicubi (m) Camerarius, me puero
Lipsiæ Studiosos fuisse mille ac his plures. Nos ut
tanti numeri jam recordemur, minùs necesse est,
cùm singulari DEI gratiâ eum ante oculos habea-
mus, inque eo divinam benignitatem admiremur
& deprædicemus. Utinam in tanta copia STEGERI
ac LÖFLERI similes quàm plurimi sint! Utinam eâ-
dem viâ ad virtutis ac honoris fastigium ascendant!

Imò, quod felix, faustum ac fortunatum jube-
at esse DEUS! jam ex pluribus aliqui publicè con-
spiciuntur tantorum Virorum Imitatores.

*Ecquid in antiquam virtutem, animosq; viri-
les,*

*Et Pater Æneas & avunculus excitat He-
ctor?*

Sic non opus habeo quærere cum Principe Poëtarū,
quando Vobis *Auditores*, ostendere possum eos, qui
virtutes STEGERI & LÖFLERI feliciter incipiunt expri-
mere.

(m) *Epistol. famil. L. 4. pag. 333. ad Jo. Pfeilium, Medicum.*

Ze 6185 QK

mere. Cernitis enim, *Auditores*, a stare Vobis in medio Vestrum Juvenes & ætate & ingeniis & doctrina moribusque omni ex parte florentissimos. Intelligitis, quid à me expectent, & sibi, non sine meritorum & juris patrocinio jam decretum, conferri modestè cupiant. Cùm enim non Baccho, ut Bachalauri forte nominari possint, sicut ineptissimus recentiorum Monachorum Franciscus Bonæ Spei (n) ex ignorantia aut negligentia latinè loquendi, hunc titulum corrumpit, nec aliis vitiis ac vanitatibus, sed virtuti, sed sapientiæ, planè in morem Duumvirorum nostrorum, quos modò celebravi, pro modulo ætatis dediti fuerint, suarumque progressionum specimina in Examine Nobis dare, non absque laude sustinuerint; ideò Laudatissima Facultas unanimibus suffragiis statuit, ut jam Titulus, gradus & Jura Baccalaureatûs Philosophici, more Majorum, à me ipsis conferrentur.

Factò hòc, usitatis ceremoniis, finis huic Panegyri feliciter fuit impositus.

Diximus : Ast Tu Biga brevi mihi
tempore dicta,

Æternùm salve perpetuoque vale!

S. D. G.

(n) *Commentarii primi in univers. Aristot. Philosophiam pag. 26.*

1077 11.5

W. 274, 20

Sidera Cœ

T H S

L

SS. Theolo
Tho
Superiori

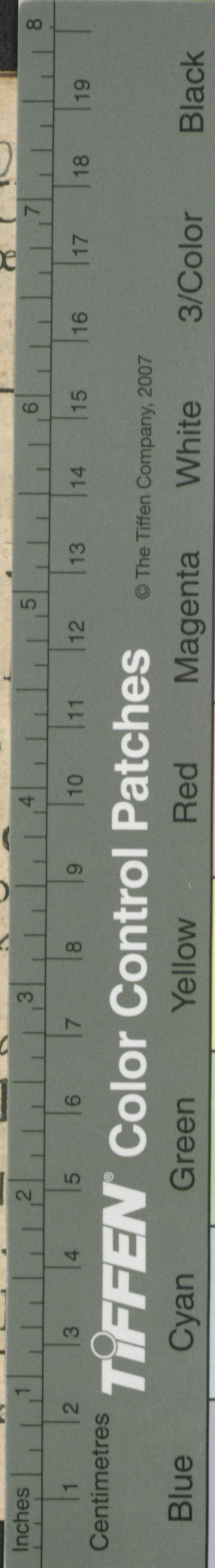
Et Hœc

Qvâ sex Pl

Cupidæ d

L. V A

Typis &

© The Tiffen Company, 2007

TIFFEN Color Control Patches

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

X,
am reducta.

A S
S,

N
S,

mi, & ad D.
iffimi,
XXIV. Sept.

2124913
anegyri,
ei solenniter

n literarum
iti.

TI, P.P.

CHÆLIS,

